Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Rok II | Warszawa, dnia 11 lipca 1930 roku | Nr. 28

PRZEGLĄD MIĘSNY

TYGODNIK

ORGAN SYNDYKATU POLSKICH EKSPORTERÓW TRZODY I BYDŁA ORAZ POLSKIEGO ZWIĄZKU BEKONOWEGO

Adres Redakcji i Administracji: Krakowskie-Przedmieście 5. Telefon 336-56.

RACHUNEK BIEŻĄCY POWSZECHNY BANK ZWIĄZKOWY W POLSCE WARSZAWA

TREŚĆ NUMERU:

Rok II | Warszawa, dnia 11 lipca 1930 roku | Nr. 28

PRZEGLĄD MIĘSNY

TYGODNIK

ORGAN SYNDYKATU POLSKICH EKSPORTERÓW TRZODY I BYDŁA ORAZ POLSKIEGO ZWIĄZKU BEKONOWEGO

STANISŁAW GLASS.

PRZEMYSŁ I EKSPORT MIĘSNY ROSJI SOWIECKIEJ

Plan pięcioletni, obejmujący wszystkie dziedziny życia gospodarczego Rosji sowieckiej, przewiduje również **znaczne wzmożenie wywozu mięsnego:** gdyby faktycznie plan ten mógł być wykonany, to ZSSR zająłby **jedno z przodujących stanowisk wśród europejskich eksporterów produktów hodowlanych.** W planie pięcioletnim ustalone są normy rozwoju od 1928/29 roku do 1932/33 roku włącznie (rok gospodarczy w Rosji sowieckiej zaczyna się 1 października): jako miarodajne tedy dla tych celów, które rząd sowiecki zamierza osiągnąć w dziedzinie wywozu bydła i przetworów przemysłu mięsnego, podajemy (według miesięcznika sowieckiego „Ekonomiczeskoje Obozrenje" Nr. 12) obliczenia, dotyczące projektowanych rozmiarów tego wywozu w ciągu ostatniego roku planu pięcioletniego. Otóż w okręgach posiadających nadwyżkę produkcji nad własnem spożyciem mięsa — nadwyżka ta będzie wynosiła wówczas **1055 tys. t.;** wobec tego, że potrzeby okręgów deficytowych będą wynosić **717 tys. t.,** to otrzymamy, że Rosja sowiecka będzie rozporządzała za 3 lata dla celów wywozu **338 tys. t. mięsa.** Oznaczałoby to faktycznie ośmiokrotne zwiększenie wywozu mięsnego, bo w r. 1927/28 wywieziono z Rosji sowieckiej zaledwie **35587 t.** mięsa wartości **16 milj. rb.** (nie wliczając w to wywozu drobiu i zwierzyny wartości 11,4 milj. rb. oraz kiszek i żołądków za 10,6 milj. rb.). W 1928/29 r. wartość wywozu mięsa dosięgła **18,7 milj. rb.,** wartość wywiezionego drobiu i zwierzyny pozostała prawie bez zmiany, natomiast wywóz żołądków i kiszek dosięgnął 15 milj. rb. Wobec nieznacznych zmian cen w czasie od 1 października 1928 roku do 1 października 1929 roku, należy przyjąć, że wywóz mięsa wynosił od **42** do **43 tys. t.** w ciągu tego okresu.

Gdyby już od października 1932 r. — bo wówczas zaczyna się ten ostatni r. gosp., stanowiący kulminacyjny okres tak rozreklamowanej **„piatiletki"**— rozpoczął się faktycznie wywóz w tak wielkich rozmiarach, podziałałoby to napewno **ujemnie na stan cen na rynkach europejskich.** Groźny spadek cen drzewa z chwilą, gdy rozpoczął się wzmożony **dumping sowiecki,** a ostatnio **spadek cen trzody na rynku wiedeńskim wskutek dumpingu niemieckiego,** są dostatecznym dowodem, jak nawet niewielkie (w stosunku do ogólnego zapotrzebowania krajów importujących) transporty towarów mogą wywołać **niezmiernie dotkliwe perturbacje na rynku.**

Jest tedy dla hodowli i handlu polskiego zagadnieniem pierwszorzędnej wagi ustalenie w jakim stopniu konkurencja sowiecka jest realnem niebezpieczeństwem. W analizie sytuacji nie możemy opierać się wyłącznie na danych pięcioletniego planu eksportowego: gospodarka planowa w żadnej dziedzinie nie okazała się tak zawodna, jak w dziedzinie **wywozu.** Dowodem tego jest chociażby **katastrofa eksportu zbożowego,** która nastąpiła już na początku 1928 roku. mimo iż rząd sowiecki opierał przeważnie na wywozie zboża swoje **plany importowo - eksportowe** w 1925/26, 1926/27 i 1927/28 r. W każdym z tych trzech lat gospodarczych plan wywozu musiał być dotkliwie redukowany wskutek tego, że **stale zawodziła kampanja zbożowa w kraju,** a wraz z planem wywozowym trzeba było **rewidować radykalnie i plan przywozu.**

Katastrofa wywozu zbóż chlebowych w 1928 r. była ostateczna — i jako taka była przez autora niniejszych uwag scharakteryzowana w „Przeglądzie Gospodarczym" z 1 kwietnia 1928 r. Gdy ujawniły się symptomy załamania się w tym najważniejszym dziale wywozu sowieckiego, dla zastąpienia tak istotnej jak zboże pozycji w bilansie handlowym ZSSR, rząd sowiecki postanowił odpowiednio wzmóc „drugorzędny wywóz" rolny **(t. j. wywóz mięsa i przetworów mięsnych, kiszek, żołądków, szczeciny, masła jaj i t. d.),** aby rozwój eksportu przez wstrzymanie wywozu zboża nie ucierpiał. Lecz r. 1928/29, mimo wielkich wysiłków w tej dziedzinie, nie wykazuje żadnych prawie sukcesów. Wywóz nabiału nie należy do tematu niniejszego artykułu — więc wspomnimy tylko pokrótce, że wartość wywozu masła zmniejszyła się z 39,2 milj. rb. w r. 1927/28 do 33,7 milj. rb. w 1928/29 r., zaś wartość wywozu jaj spadła w ciągu 1928/29 r. o jedną trzecią w porównaniu z ro-

kiem poprzednim. Wywóz mięsa pozostał naogół na tym samym poziomie co w 1927/28 r. Plany władców Kremlu w dziedzinie wywozu, który ekonomiści sowieccy przywykli nazywać „**drugorzędnym**" (wtorostiepiennyj eksport) **zawodzą gruntownie**, jak zawiodły w tej dziedzinie wywozu, który w ciągu dziesiątków lat był dla Rosji pierwszorzędnym, t. j. **w eksporcie zboża i lnu.**

Nie możemy tu szczegółowo analizować przyczyn załamania się najpierw wywozu zboża, a potem wywozu „drugorzędnego": sprowadzają się one przedewszystkiem do tej polityki (nepu), która zapewniała **względną chociażby swobodę rozwoju gospodarstwa chłopskiego. Ruina chłopstwa i przymusowa kolektywizacja rolnictwa** okazały się dla **hodowli bydła i trzody** jeszcze bardziej groźne w skutkach niż dla uprawy **zbóż i roślin przemysłowych.** Zmuszony przez rekwizycyjno - konfiskacyjną politykę rządu Stalina do wstępowania do kolektywów rolnych (kołchozów) chłop przedewszystkiem **wyzbywa się swojego inwentarza,** nie chcąc, aby cokolwiek ze zrujnowanego gospodarstwa przeszło w posiadanie gospodarstw kolektywnych (kołhozów). Odbywa się tedy obecnie w niebywałych rozmiarach niszczycielski ubój. W 1928/29 r., t. j. w pierwszym roku radykalnej socjalizacji rolnictwa, **ilość wołów roboczych zmniejszyła się o 10,4%, ilość byków — o 14,7%, cieląt o 5,1%, świń o 18,5%.**

Daremnie w połowie stycznia r. b. rząd sowiecki wydał rozporządzenie, zakazujące niszczycielskiego uboju. Jak wskazuje ekonomista sowiecki Golendo, który podaje powyższe dane, walka z niszczeniem inwentarza okazywała się stale bezskuteczna, gdyż zjawisko to ma głębokie „**przyczyny społeczne**". Te „społeczne przyczyny", to właśnie integralna **kolektywizacja rolnictwa**, która powoduje, że zamożniejsze chłopstwo, posiadające zazwyczaj najlepszy inwentarz i dość paszy, aby go karmić, nie chcąc oddawać swojego dobytku nienawistnym kołhozom, **wyrzyna bydło i trzodę lub sprzedaje je za bezcen.** Nietylko więc ilościowo, ale i jakościowo stan inwentarza w Rosji sowieckiej w ciągu 1928/29 r. i 1929/30 r. gwałtownie się pogorszył: wyrzynane jest właśnie najlepsze bydło, pochodzące z likwidujących się gospodarstw chłopskich, a pozostaje nędzne bydło robocze chłopów małorolnych. Tylko takie okazuje się w końcu w posiadaniu kolektywów rolnych (albo też bydło nie nadające się do uboju).

Tem się tłomaczy, że w ciągu jednego tylko roku (1928/29) kolektywizacji rolnictwa w ZSSR **ilość nierogacizny zmniejszyła się o 1/5;** w tej dziedzinie likwidacja inwentarza „ze względów społecznych" (przez **wzmożoną konsumcję wewnętrzną gospodarstw chłopskich)** mogła być najbardziej radykalna i bezwzględna. Ofiarą kolektywizacji rolnictwa padło w 1928/29 r. około **5 milj. świń, prawie 2 milj. cieląt, 120 tysięcy byków (t. j. 17% ogólnej ilości byków w ZSSR) i pół miljona wołów roboczych.** Ta hekatomba wciąż rośnie; przyznaje to „Ekonomiczeskaja Żiźn", donosząc z Ukrainy, „**że zamożne chłopstwo niszczy najlepsze gatunki bydła, a zwłaszcza krowy i świnie".**

Walka „ na froncie mięsnym" uznana jest za równie ważną jak i kampanja zbożowa. Brygady robotnicze, oddziały krasnoarmiejców i komsomołów mają za zadanie zdobywanie trzody i bydła, ginącego w uporczywej walce, jaką toczy chłopstwo **z socjalizacyjnym eksperymentem Stalina.** Ta interwencja wydała dotąd jaknajgorsze wyniki; władza sowiecka nietylko nie jest w stanie **zaopatrzyć miasta w takie ilości mięsa, jakie były wskazane w kartach żywnościowych,** ale jeszcze zmuszona była wprowadzić **redukcję racyj i w wielu miastach wprowadziła dnie bezmięsne** — w marcu r. b. przeciętna ilość tych dni wynosiła około **11-tu.** Związkowy Komisarjat Handlu w rozporządzeniu swem, ogłoszonem w „Ek. Żizni" wskazuje na „**katastrofalne zmniejszenie zakupów mięsa przez organizacje rządowe",** co **zagraża aprowizacji ludności robotniczej** i nakazuje jak zwykle, zastosowanie energicznych środków. W tym samym numerze dziennika sowieckiego podane są niezmiernie ciekawe komentarze z różnych okręgów wiejskich pod wymownym tytułem: „**Sami zjemy".** Otóż ludność wiejska okazuje **zdecydowany opór i nie chce sprzedawać ani zwierząt rzeźnych, ani mięsa, konsumując sama resztki zapasów.** Nawet lokalne władze w okręgach wiejskich **sprzeciwiają się zakupom na potrzeby miast, aby nie ogałacać wsi z resztek inwentarza.** To też rozporządzenie Rady Komisarzy Ludowych ogłoszone w „Prawdzie" z 15 lutego r. b. Nr. 45 o tem, że sowchozy (majątki państwowe), kolektywy rolne i artele rolnicze powinny dostarczyć w r. b. **półtora milj. sztuk bydła rogatego, przeszło 3 milj. świń i 2 milj. owiec, okazało się dotychczas zupełnie niewykonalne,** bo nawet „**socjalistyczne rolnictwo**" zmuszone jest niewielką ilość pozostałego inwentarza zachować **na własne potrzeby spożywcze i wytwórcze.** Rozporządzenia wydane w kwietniu, maju i czerwcu dowodzą, że na „froncie mięsnym" toczy się obecnie **jeszcze bardziej zażarta walka** (nawet w okręgach rolniczych całkowicie skolektywizowanych) niż w ciągu 1928/29 r. i pierwszych miesięcy 1929/30 r.

Konjunktura na wewnętrznym rynku mięsnym doznała znacznego pogorszenia w porównaniu z r. 1928/29. Dzięki masowemu ubojowi w ciągu 1928/29 roku, rząd był w stanie zakupić **472 tys. t.** mięsa, gdy w 1927/28 r. zakupy państwowe nie przewyższały **302 tys. t.** („Sowietskaja Torgowla" Nr. 45/46 z 1929 roku). Wzmożone zakupy umożliwiły też zwiększenie wywozu mięsa o **17%** w 1928/29 r. Lecz z istoty rzeczy sukces taki okazał się przejściowy; w miarę jak **wzmaga się niszczycielski ubój zwierząt rzeźnych, podaż coraz bardziej słabnie, a ceny niepomiernie wzrastają.** Przewidywania „Ek. Żizni" z 9 lutego r.b., „że należy oczekiwać w najbliższym czasie **zmniejszenia podaży",** całkowicie się sprawdziły; wydane później i zacytowane powyżej rozporządzenie Związkowego Komisarjatu Handlu (do kompetencji którego należy skup produktów hodowlanych i aprowizacja uprzywilejowanych okręgów przemysłowych) wskazują, że nawet władza sowiecka nie ma żadnych złudzeń **co do rozmiarów zniszczenia inwentarza i klęski poniesionej „na froncie mięsnym"** w 1929/30 r.

Zgodnie z planem pięcioletnim w coraz większej mierze „**socjalistyczna hodowla**" winna zastąpić ho-

dowlę w gospodarstwach chłopskich. Okazało się jednak, że kolektywy rolne (kołhozy) pozostały z inwentarzem **pośledniego gatunku** i że wykarmić go nie mogą. Stosunek **olbrzymich planów do smutnej rzeczywistości** ilustruje fakt, podany przez fachową prasę sowiecką; roczny plan przewiduje **tłuczenie 2 miljonów świń w kołhozach,a plan ten został wykonany zaledwie w 9%.** To też nic nie przemawia za tem, aby **po zniszczeniu chłopskiej produkcji hodowlanej mogły ją odrodzić sowieckie latyfundja lub kolektywy.** Wskutek **chaosu,** i **zaniedbania, jakie w nich panują,** inwentarz **marnieje,** stale powtarzają się skargi na **brak paszy, kradzieże,** pozostawianie w zimie **w nieodpowiednich pomieszczeniach** i t. p.

W świetle tych danych **plan ośmiokrotnego wzmożenia wywozu mięsa z Rosji sowieckiej jest chyba urojeniem.** Kolektywy nietylko nie ziściły pokładanych w nich nadziei, ale jeszcze same **domagają się od rządu pomocy w inwentarzu. Rezerwy mięsne ZSSR szybko się wyczerpują,** tembardziej, że kraj ten nigdy ich zbyt wiele nie posiadał: na **100 sztuk bydła rogatego** przypadało przed wojną światową w Niemczech **123 świnie,** gdy w Rosji nie więcej niż **35.** Obecnie po wyrznięciu **1/5 wszystkich świń w r.** 1928/29 i po dalszym dewastacyjnym uboju w ciągu 1929/30, **przyszłość wywozu mięsa wieprzowego jest przesądzona;** ale również **bydło rogate** (względnie mięso wołowe i t. p.) **znika z rynku,** więc nie długo jeszcze będzie mogło być wywożone zagranicę. Z tych samych względów **zanika wywóz nabiału, szczeciny** i t. d.

Plan pięcioletni przewiduje również **znaczne podniesienie poziomu technicznego przemysłu mięsnego ZSSR** przez budowę **rzeźni centralnych, chłodni, fabryk wędlin, bekonów, konserw mięsnych** i t. d. Zagadnieniu temu poświęcona jest obszerna literatura. Wszystkie te fabryki, wraz z fabrykami, zajmującemi się utylizacją ubocznych produktów uboju, winny być, wzorem amerykańskim, budowane **łącznie,** t. j. tworzyć jeden kompleks, zwany w terminologji sowieckiej **kombinatem mięsnym.** Memorjał **specjalistów amerykańskich,** wezwanych do Rosji sowieckiej w celu racjonalizacji przemysłu mięsnego, dowodzi, że **te plany ambitne**[1]**) nie mogą być wykonane.** „Ek. Żizń" z 7 lutego r. b. podaje pewne wyjątki z tego sensacyjnego dokumentu. „Za zbędne uważamy — piszą Amerykanie — szczegółowo wykazywać **olbrzymie straty,** ponoszone przez przemysł mięsny w dawnych prymitywnych rzeźniach, a również i straty, jakie pociągnęła budowa niedawno wykończonych **Omskiego i Wiatskiego kombinatu i Leningradskiej Fabryki Bekonów. Ani jedno z tych przedsiębiorstw nie jest urządzone tak, aby zapewnić właściwą rentowność produkcji".** W dalszym ciągu memorjał wskazuje, że „przedsięwzięta jest budowa drobnych kombinatów mięsnych" daleko mniej kosztowna i łatwiej wykonalna środkami miejscowemi, niż budowa wielkich kompleksów fabrycznych. Amerykanie podnoszą natomiast doniosłość „wielkich kombinatów dla należytego zracjonalizowania przemysłu mięsnego" i kończą memorjał uwagą, że **„chyba nie wezwano ich do Rosji sowieckiej poto, aby się radzić jedynie w sprawach nie posiadających żadnego znaczenia".**

Ale w innych sprawach rząd sowiecki nie może się radzić fachowców amerykańskich, bo jakiż cel ma przewidziana w urzędowej wersji planu pięcioletniego budowa olbrzymich a drogich kompleksów fabrycznych przemysłu mięsnego, skoro, jak wskazuje prasa sowiecka, nastąpiło **załamanie się „bazy hodowlanej" tego przemysłu.** Zbudowane dotychczas kombinaty i bekoniarnie okazały się **wadliwe i dużo droższe niż projektowano.** Co najgorsza, mogą być tylko **częściowo uruchomione;** racjonalizacja nie wydała dotąd żadnych istotnych wyników i to w żadnej dziedzinie przemysłu mięsnego. Przemysł mięsny w ZSSR pozostaje naogół w stanie prymitywnym, bo na **2275 rzeźni** zaledwie **3%** posiadało jakieś **urządzenia mechaniczne,** a **1%** — urządzenia **dla utylizacji ubocznych produktów uboju;** większa część mięsa w ZSSR pochodzi **z uboju chłopskiego** („Ek. Obozrenje" Nr. 12).

---

[1]) Pięcioletni plan preliminuje m. in. w 1929/30 r. produkcję **150 milj. puszek konserw mięsnych i 150 tys. t. kiełbas,** w 1930/31 r. **300 milj. puszek konserw i 200 tys. t. kiełbas** i wreszcie w ostatnim roku planu pięcioletniego — 1932/33 — **750 milj. puszek konserw i 400 tys. t. kiełbas.**

MOŻLIWOŚCI WYWOZU ROGÓW I KOŚCI DO ST. ZJEDNOCZONYCH

Jak placówki nasze ze Stanów Zjednoczonych informują, kupcy tamtejsi zainteresowali się poważnie możliwościami nawiązania stosunków handlowych z polskiemi przedsiębiorstwami w celu nabywania u nich rogów i kości do wyrobu trzonków kuchennych noży i widelców. Jedna z firm pragnęłaby nabywać znaczne partje **rogów jelenich, rogaczy i pełnych bydlęcych** oraz **kości bydlęce z nadpięcia.** Firma ta jednakże żąda, by towar był dobrze i starannie oczyszczony i obgotowany, lecz niezupełnie odklejony, bowiem wtedy łatwo pękają i nie nadają się do produkcji pełnych trzonków. Firma ta zauważa ponadto, że zapotrzebowanie jej na rogi i kości wynosiło ub. r. ca 500 q. i że z powodu tendencji rozwojowej znacznie wzrośnie. Niestety towar nabywany przez powyższą firmę nie pochodzi z bezpośredniego źródła produkcji, lecz za pośrednictwem **firm niemieckich** i innych. Gdyby polscy eksporterzy zainteresowali się powyższą ofertą, firma ta reflektowałaby nawet na zamówienia roczne do **tysiąca tonn.**

Bliższych informacyj o tej sprawie udzieli z całą gotowością **Instytut Eksportowy,** który posiada również próbki kości i rogów nadesłane przez amerykańską firmę, jako wzory. (P. I. E.).

LISTY Z WIEDNIA

LOSY PROGRAMU AGRARNEGO. — CO SŁYCHAĆ Z REWIZJĄ TRAKTATÓW AUSTRJACKO - JUGOSŁOWIAŃSKIEGO I AUSTRJACKO - WĘGIERSKIEGO? — SPRAWA CZWARTEJ NOWELI CELNEJ NA MARTWYM PUNKCIE. — NOWE ŻĄDANIA LANDBUNDU. — ZEBRANIE PROTESTACYJNE W SPRAWIE UTRZYMANIA WOLNOŚCI HANDLU.

(KORESPONDENCJA WŁASNA).

WIEDEŃ, w lipcu.

Okres ostatnich kilku tygodni, w którym agrarjusze austrjaccy zmobilizowali wszystkie swe siły, aby przeforsować znany swój program, można uważać obecnie za zamknięty. Rozpatrując wyniki tej kampanji, prowadzonej głównie na terenie parlamentarnym, musimy stwierdzić, że mimo naogół pozytywnego ustosunkowania się niemal wszystkich ugrupowań partyjnych do żądań agrarjuszy, rzeczowa krytyka, z którą wystąpili socjaliści, a po części także przemysł i handel, okazała się dość silną i zapobiegła zupełnie **jednostronnemu uprzywilejowaniu rolnictwa.**

Wszczęta z dużym rozmachem akcja handlowo - polityczna **zawisła w powietrzu.** Niewątpliwie należy to przypisać oporowi przemysłu, który wykazał niemożność przejęcia na siebie nowych ciężarów w eksporcie, które stałyby się nieuniknionemi, gdyby rząd austrjacki zdecydował się zapłacić **Jugosławji,** a także i **Węgrom** za przyznanie ulg agrarnych podyktowaną przez te kraje cenę. W tych warunkach jest wysoce prawdopodobne, że Austrja zaniecha rewizji traktatu z Jugosławją i odłoży ją do czasu, kiedy traktat ten automatycznie upłynie t. j. do **30 czerwca 1931 roku,** ileże efekt tej rewizji wobec spóźnionej pory i tak byłby dla tegorocznych żniw stracony; taksamo ukończona już rewizja traktatu z **Węgrami,** której szczegóły dotychczas nie są opublikowane, pozostaje narazie w zawieszeniu, a dotychczasowy traktat, przed trzema miesiącami przez Austrję wypowiedziany, został 30 czerwca b. r. **na nieokreślony czas przedłużony.** Ponieważ wniesiona w parlamencie **czwarta nowela austrjackiej taryfy celnej** bez rewizji obu wymienionych traktatów nie posiada realnej wartości należy przypuszczać, że Rząd ją wycofa, a raczej na jesieni wystąpi z nowem przedłożeniem, które miałoby już charakter **generalnej rewizji taryfy.**

W każdym razie można już dzisiaj twierdzić, że ujemne następstwa dla zbytu naszych produktów hodowlanych, jaj i niektórych wyrobów gotowych, któreby po dokończeniu **rewizji traktatów austro - węgierskiego i austro - jugosłowiańskiego** w związku **z czwartą nowelą celną** zaistniały, narazie bezpośrednio nie zagrażają i że sprawa ta prawdopodobnie w ciągu r. b. nie stanie się już aktualną.

Natomiast podnieść należy, iż Landbund wystąpił znowu z szeregiem żądań, domagając się m. in. **wprowadzenia ogólnego zakazu przywozu dla trzody bitej i żywej** oraz **gwarantowania przez Państwo obecnej ceny rynkowej świń.** Bliższe szczegóły tych dezyderatów nie są jeszcze znane. Taksamo nie jest wiadome, czy parlament zechce uchwalić powyższe żądania, które bez żadnych osłonek zmierzają wyraźnie **do podrożenia ceny mięsa.**

Nawiązując do poprzednich doniesień w sprawie wniosków, dotyczących ustawy **o licencjach dla handlu bydłem i mięsem** nadmieniamy, że 1 b. m. odbyło się **zgromadzenie protestacyjne** wszystkich czynników bezpośrednio zainteresowanych w utrzymaniu **wolności tej gałęzi handlu.** W zgromadzeniu tem wzięli udział przedstawiciele gremjum handlarzy bydła w Wiedniu, ogólno austrjackiego związku handlarzy mięsa i bydła, związku komisjonerów w Wiedniu, zrzeszenia przedsiębiorców wiedeńskiej hali targowej, zjednoczenia rzeźników w Wiedniu, zjednoczenia masarzy w Wiedniu oraz związkowego związku zawodowego austrjackich rzeźników i masarzy. Zgromadzeni uchwalili jednomyślnie rezolucję **z ostrym protestem przeciw zamiarowi stworzenia monopolu przez pogwałcenie praw wolnego handlu.** Opracowane wspólnie memorjały wykazały **niezgodność zgłoszonego projektu ustawy o licencjach z austrjacką ustawą przemysłową oraz z niektóremi zasadniczemi prawami obywateli, zagwarantowanemi w konstytucji związkowej.** Następnego dnia udała się delegacja interesantów do Ministerstwa Handlu i Komunikacji, gdzie odbyła się dłuższa konferencja. Jak nas z dobrze poinformowanej strony zapewniają, sprawa licencyj najprawdopodobniej dopiero **na jesieni** wejdzie pod obrady parlamentu, trudno jednak dziś jeszcze przesądzać o szansach jej realizacji.

WSKAZÓWKI DLA EKSPORTERÓW DO WŁOCH

Formalności celne. Odnośnie notatki, zamieszczonej pod powyższym tytułem w numerze 26, str. 9 **„Przeglądu Mięsnego“,** zaznaczamy, że starania w sprawie załatwiania formalności celnych na miejscu w samym Medjolanie, a nie na granicy włosko - austrjackiej — napotykają na znaczne trudności głównie dlatego, że transporty mięsa nie są regularne i codzienne, zaś sprowadzanie urzędnika w każdym poszczególnym wypadku opóźniłoby wyładowanie towaru. Odprawa celna odbywa się więc w dalszym ciągu na granicy włosko - austrjackiej.

Prowizja sprzedażna. Wedle otrzymanej informacji od Konsulatu Generalnego w Medjolanie komisjonerzy włoscy pobierają prowizję sprzedażną w wysokości 1 proc. lub zwykle 25 lirów od sprzedanej sztuki bydła.

Referencje. W sprawie referencyj o poszczególnych firmach włoskich, z któremi zamierzają wejść w stosunki handlowe, winni eksporterzy polscy zwracać się do Państwowego Instytutu Eksportowego lub do Syndykatu Polskich Eksporterów Trzody i Bydła.

PROGNOZA SPADKU CEN TRZODY CHLEWNEJ

W JESIENI ROZPOCZNIE SIĘ ZNIŻKA CEN ŚWIŃ W NIEMCZECH. — NAJWIĘKSZA PODAŻ SPODZIEWANA NA WIOSNĘ 1931.

Zostały właśnie ogłoszone wyniki dokonanego w dn. 2 czerwca b. r. obliczenia pogłowia świń w Niemczech. W porównaniu z poprzedniemi spisami czerwcowemi otrzymujemy następujący obraz:

TRZODA	2 Czerwca 1930	1 Czerwca 1929	1 Czerwca 1928	Przyrost (+) wzgl. ubytek (—) w czerwcu 1930 w porównaniu z czerwcem 1929 %	czerwcem 1928 %
STAN OGÓLNY: (w tys. szt.):	19.804	16.794	20.187	+ 17,9	— 1,9
z tego:					
Prosięta	5.091	4.160	4.936	+ 22,4	+ 3,1
Swinie młode (8 tygodni do 1/2 roku)	9.178	8.099	9.557	+ 13,3	— 4,0
Swinie					
od 1/2 do 1 roku	3 841	3.060	4.149	+ 25,5	— 7,4
od 1 roku i starsze	1.694	1.475	1.545	+ 14,8	+ 9,6
Maciory					
poniżej 1 roku	876	671	707	+ 30,5	+ 23,9
z tego prośne	568	405	422	+ 40,2	+ 34,5
ponad 1 rok	1.356	1.145	1.150	+ 18,4	+ 17,9
z tego prośne	901	787	—	+ 14,5	—

Niemieckie ministerstwo rolnictwa ogłasza, że ocenę wyników obliczenia od chwili obecnej powierza **Wydziałowi Rzeczoznawców**, w którym reprezentowane są przedstawicielstwa rolnictwa i instytucyj, zajmujących się obserwacją rynków, badaniem rynków i konjunktury i statystyką w dziedzinie produkcji mięsa i gospodarki zwierzęcej.

Wymieniony Wydział Rzeczoznawców wyciąga odnośnie przypuszczalnego kształtowania się rynków następujące wnioski końcowe:

„Do jesieni obsyłanie rynków będzie wprawdzie **silniejsze**, niż w tym samym okresie czasu w roku zeszłym, będzie ono jednak w każdym razie jeszcze mimo wszystko **słabsze**, niż w okresie **czerwiec - wrzesień 1928.** Ponieważ pozatem w tych miesiącach następuje zwykle **sezonowe ożywienie rynku trzody chlewnej,** wobec tego warunki zbytu w tym okresie prawdopodobnie będą **stosunkowo pomyślniejsze niż w następnych miesiącach.**

Silny przyrost prosiąt w stosunku do roku poprzedniego (okrągło o ¼ stanu), a jeszcze więcej wzmożona liczba prośnych macior, w związku ze zmniejszoną rentownością tuczenia świń każą nam oczekiwać **dalszej zniżki cen prosiąt.**

Począwszy od jesieni, naskutek wzrastającej z miesiąca na miesiąc podaży na rynkach, należy się liczyć ze spadkiem cen i to tak, że na wiosnę 1931 r. zagrażać będzie taka sama podaż, jak na wiosną 1928, a więc w okresie największego załamania się cen.

Powyższe obawy są dlatego szczególnie uzasadnione, że już obecnie przy stosunkowo **małej podaży — ceny świń,** na skutek zmniejszonej siły kupna ludności konsumującej i spowodowanego tem mniejszego popytu, są **znacznie niższe,** niżby one być powinny w stosunku do **obecnego stanu pogłowia".**

Na zasadzie tego przypuszczalnego rozwoju stosunków na niemieckim rynku nierogacizny daje Wydz. Rzeczozn. włościanom m. in. następujące „wytyczne":

1. **Im wcześniej i im lżejsze świnie będą wysyłane na targ, tem lepiej będą spieniężone,** gdyż w miarę postępu czasu możliwości zbytu będą coraz mniej pomyślne, zwłaszcza, że **zbyt na świnie tłuszczowe ustawicznie się pogarsza.**

2. Kto **poza normalny stan nastawia prosięta do tuczenia, tem samem naraża się na duże ryzyko.** Należy bowiem zważyć, że stosunki rynkowe na początku przyszłego roku muszą być **bezwarunkowo niepomyślne,** jeżeli obecny i spodziewany w najbliższym miesiącu stan prosiąt zostanie przeznaczony na wytuczenie.

W SPRAWIE ZNAKOWANIA POLSKICH BEKONÓW

Władze weterynaryjne angielskie wymagają od naszych wytwórni bekonowych, wywożących swe bekony do Anglji, dołączania **zaświadczeń weterynaryjnych**, stwierdzających, że bekon **nasiąkł dostatecznie solanką** w przepisanym czasie, względnie uległ **zastrzykowi ropy solnej pod wymaganem ciśnieniem.**

Zaświadczeń tego rodzaju nie wymagają władze angielskie od bekonów **duńskich, holenderskich** i t. p. a stempel każdego państwa umieszczany na bekonie stanowi dostateczny dowód, że bekon danego kraju został wyprodukowany przy zachowaniu obowiązujących pod tym względem przepisów angielskich.

Wobec tego Polski Związek Bekonowy wystąpił z wnioskiem, aby także polskie bekony zaopatrzone stemplem **„Poland"** i oznakowane deszczułkami przymocowanymi do balotów z napisem **„Association of Bacon Factories"** mogły być do Anglji wywożone bez specjalnych zaświadczeń polskich lekarzy weterynaryjnych.

PODSTAWA DO MIĘDZYNARODOWEJ WSPÓŁPRACY OSIĄGNIĘTA NA KONGRESIE MIĘSNYM W LIEGE.

W związku z odbytym przed niedawnym czasem Kongresem Mięsnym w Liege, od Redakcji czasopisma **„De Vee-en Vleeschhandel"** w Utrechcie otrzymaliśmy następujące informacje:

Związek Krajowy Rzeźników Belgijskich połączył ze swojem dorocznem zebraniem **Międzynarodowy Kongres Mięsny.** Szkoda tylko, że jedynie niewielka liczba zaproszonych Związków Rzeźniczych na skutek obecnego kryzysu była w stanie wysłać swych przedstawicieli do Liége.

Sprawy natury międzynarodowej nie były zgóry objęte porządkiem dziennym, jakkolwiek przewodniczący Belgijskiego Związku Krajowego miał zamiar poruszyć już na tym Kongresie sprawę **międzynarodowej współpracy.**

Na Kongresie były reprezentowane oba związki **holenderskie, francuski, polski, czechosłowacki i luxemburski** związek rzeźników.

Przedstawiciele czechosłowaccy nie mogli wziąć udziału w konferencji międzynarodowej, jednakże przed swoim odjazdem wypowiedzieli się na rzecz międzynarodowej współpracy. W wyniku dłuższej dyskusji, w której brał również udział sekretarz holenderskiego czasopisma fachowego „De Vee en Vleeschhandel" postanowiono stworzyć **Związek Międzynarodowy** dla strzeżenia interesów handlu mięsnego detalicznego i hurtowego oraz założyć **instytut centralny dla międzynarodowego handlu mięsem, ekonomji gospodarstwa mięsnego, wykształcenia fachowego, wymiany synów rzeźników i t. p.**

Projekt wciągnięcia do Związku także **eksporterów i importerów bydła i mięsa** nie znalazł jeszcze powszechnego uznania, jednakże większość obecnych była za tem, by związek był oparty **na jaknajszerszych podstawach,** a przewodniczący, p. V. Schuermans z Brukseli wyraził życzenie, aby wszystkie Zrzeszenia Rzeźników z Europy przystąpiły do zgodnej współpracy nad rozwiązywaniem wspólnych problematów.

Na tymczasowego przewodniczącego wybrano **p. Victora Schuermansa** z Brukseli, gdzie Związek będzie miał swoją siedzibę. Na sekretarza wybrano **p. L. Van Nieuwenhuyze,** Antwerpja, Mechelsche Steenweg 7.

Mamy nadzieję, że zapoczątkowana w ten sposób międzynarodowa współpraca oprze się wkrótce na szerszych podstawach.

WYKAZ POWIATÓW ZAMKNIĘTYCH DLA WYWOZU ZAGRANICĘ

z dnia 1 lipca 1930 r.

I. Z powodu **pomoru i zarazy świń** zamknięte są dla wywozu świń powiaty:

A) Do Austrji:

Biała, Łuków, Puławy i Zamość — woj lubelskiego, **Lubawa i Toruń** — woj. pomorskiego, **Oborniki** — woj. poznańskiego, oraz **Czortków i Tarnopol** — woj tarnopolskiego.

B) Do Czechosłowacji:

Białystok, Bielsk Podlaski, Grodno, Kolno, Łomża, Ostrołęka, Ostrów Mazowiecki, Wołkowysk i Wysokie Mazowieckie — woj. białostockiego, **Częstochowa, Kielce, Miechów, Opatów i Sandomierz** — woj. kieleckiego, **Biłgoraj, Garwolin, Hrubieszów, Lubartów, Łuków, Siedlce i Włodawa** — woj. lubelskiego, **Łask, Łęczyca, Sieradz i Słupca** — woj. łódzkiego, **Lida, Nieśwież, Słonim, Stołpce, Szczuczyn i Wołożyn** — woj. nowogródzkiego, **Brześć nad Bugiem, Drohiczyn, Kobryń, Kossów Poleski, Łuniniec, Prużana i Sarny** — woj. poleskiego, **Brodnica, Działdowo, Starogard, Świecie i Wąbrzeźno** — woj. pomorskiego, **Gniezno, Mogilno, Śrem, Strzelno, Szamotuły, Wągrowiec, Inowrocław i Żnin** — woj. poznańskiego, **Brody, Skałat i Zbaraż** — woj. tarnopolskiego, **Kutno, Płock, Rawa Mazowiecka, Warszawa (miasto i powiat) i Włocławek** — woj. warszawskiego, **Wilno - Troki i Mołodeczno** — woj. wileńskiego oraz **Dubno, Horochów, Kostopol, Kowel, Łuck, Równe, Włodzimierz i Zdołbunów** — woj. wołyńskiego.

II. Z powodu **pryszczycy** zamknięte są dla wywozu zwierząt racicowych zagranicę powiaty:

A) Do Czechosłowacji jako też wogóle zagranicę.

Będzin, Końskie, Miechów, Olkusz, Opoczno, Radom i Włoszczowa — woj. kieleckiego, **Biała, Chrzanów, Kraków (miasto i powiat) i Oświęcim** — woj. krakowskiego, **Garwolin,** — woj. lubelskiego, **Jarosław, Łańcut i Przeworsk** — woj. lwowskiego, **Brzeziny, Kalisz, Konin, Łask, Łęczyca, Łódź, Sieradz, Turek, Słupca i Wieluń** — woj. łódzkiego, **Działdowo** — woj. pomorskiego, **Horodenka i Tłumacz** — woj. stanisławowskiego, **Grójec, Pułtusk, Skierniewice i Warszawa (miasto i powiat)** — woj. warszawskiego, oraz **wszystkie powiaty województw: poznańskiego i śląskiego.**

PRZYJAZD DELEGATA P. I. E. Z LONDYNU

Do Warszawy przyjeżdża p. **Tadeusz Gawlikowski,** delegat Państwowego Instytutu Eksportowego w Londynie. P. Gawlikowski w czasie swego pobytu w Warszawie urzędować będzie w dniach 16 — 19 b. m. **w biurze Państwowego Instytutu Eksportowego,** przyjmując zainteresowanych w handlu z Anglją kupców i przemysłowców. Skomunikowanie się z p. Gawlikowskim w czasie jego pobytu w Warszawie jest wielce wskazane **dla wszystkich tych, którzy utrzymują stosunki handlowe z Anglją,** bowiem delegat P. I. E. w Londynie zdołał zapoznać się na miejscu ze wszystkiemi sprawami, związanemi z handlem polsko-angielskim, nawiązał liczne stosunki z brokerami londyńskimi i może dzięki temu udzielić **cennych wskazówek praktycznych.**

NISZCZENIE CZY UTYLIZACJA ODPADKÓW KONFISKAT RZEŹNIANYCH

Z uwagi na poważny problem zużytkowywania, względnie niszczenia odpadków i konfiskat rzeźnianych oraz zwłok zwierzęcych brandenburskie towarzystwo samorządowych lekarzy weterynaryjnych jako jeden z głównych tematów swego dorocznego zebrania umieściło na porządku dziennym właśnie tę sprawę.

Punktem wyjścia dyskusji był referat inż. Kori na temat korzyści, jakie osiąga się przez zastosowanie w rzeźniach aparatów niszczących lub utylizujących wszelkie odpadki zwierzęce i konfiskaty. Z referatu tego dowiadujemy się, że aparaty do spalania zwłok zwierzęcych, t. zw. **piece Kori** (Kori-Oefen) wyrabiane są w dziesięciu wielkościach o pojemności od **250** do **1300 kg.**, że zatem mogą znaleźć zastosowanie w mniejszych i większych rzeźniach.

W aparacie wspomnianym wszystkie odpadki ulegają zupełnemu spaleniu i zniszczeniu, nie pozostawiając żadnych części użytkowych, mimo to powinny zdaniem inż. Kori — znaleźć zastosowanie we wszystkich rzeźniach nie rozporządzających **tłustym materjałem rzeźnym**, gdyż wedle opinji referenta koszty użycia aparatów utylizacyjnych (usługa, węgiel, oświetlenie, amortyzacja, remont) są tak wysokie, że tylko przy odpowiedniem zużytkowaniu tłuszczu — mogą się opłacić, natomiast przy przeróbce sztuk i odpadków chudych powodują straty. Innego zdania byli prof. dr. Bongert i dr. Burggraf, którzy na podstawie doświadczeń stwierdzili, że aparaty utylizacyjne naogół opłacają się i wyrazili przekonanie, że nawet gdyby się nie miały opłacać, to odpadków i konfiskat rzeźnianych **nie należy niszczyć,** gdyż uzyskiwane w tych aparatach **mączki mięsne i kostne** są niezwykle cennym artykułem i w razie ich braku Niemcy byłyby zmuszone artykuł ten **importować z zagranicy.**

Uchwał żadnych w tym kierunku nie powzięto mimo, że inż. Kori w ciągu dyskusji starał się jeszcze raz wykazać obliczeniami, że w mniejszych rzeźniach nie opłaca się urządzać aparatów utylizacyjnych, a natomiast powinno się ograniczyć tylko do urządzania pieców spalających odpadki i konfiskaty rzeźniane.

„Dr. D.".

UJEDNOSTAJNIENIE PRZEPISÓW WETERYNARYJNYCH PRZY EKSPORCIE KONI Z POLSKI

Rozbieżne w metodach, uciążliwe i długotrwałe do niedawna sposoby badania koni, przeznaczonych na eksport, przez polskie władze weterynaryjne, zostały ostatnio na skutek okólnika **Ministerstwa Rolnictwa** ujednostajnione w kierunku obowiązkowego stosowania **malleinizacji.** Dotychczas bowiem w niektórych rejonach Polski władze weterynaryjne stosowały jedynie badanie krwi zamiast malleinizacji. Sposób ten był stosowany w wyniku przedsięwziętych środków zapobiegawczych dla zwalczania zaraźliwych chorób zwierzęcych, które panowały zwłaszcza na terytorjum **wschodnich województw państwa.** Przepis ten jednak wraz z wygaśnięciem chorób stracił na aktualności i był bardzo uciążliwy i kosztowny dla eksporterów, którzy byli nim bardzo skrępowani. Na skutek przedsięwziętych interwencyj przez czynniki zainteresowane, które podkreśliły brak potrzeby dalszego stosowania metody badania krwi, Ministerstwo Rolnictwa, mając na uwadze obecny pomyślny stan zdrowotności wśród koni w Polsce, uchyliło powyższy przepis i zarządziło **bezwzględne stosowanie malleinizacji.**

Decyzja Ministerstwa Rolnictwa Departamentu Weterynarji z dwuch powodów zasługuje na uznanie, a mianowicie, podkreśla starania jego o zabezpieczenie w kraju stanu zdrowotnego koni, interesów odbiorcy zgranicznego, oraz pełne zrozumienie i przychylne ustosunkowanie się do obecnie wysuwanych postulatów eksportu polskiego, mających na celu **wzmożenie wywozu koni zagranicę.** (P. I. E.).

Z WĘGIERSKIEGO RYNKU TRZODY CHLEWNEJ

(SPRAWOZDANIE KONSULATU R. P. W BUDAPESZCIE).

Wobec stale dużej podaży (na targ poniedziałkowy spędzono znowuż ok. 5000 sztuk), rynek budapeszteński okazywał i w tym tygodniu tendencję zniżkową, przyczem ceny w stosunku do tygodnia poprzedniego uległy dalszej zniżce o kilka fillerów. Stosunkowo najlepiej trzymały się angielskie szynkowe, a to na poziomie 130 — 150 fillerów. Cena pierwszorzędnych świń tłuszczowych spadła na 112 fillerów. Zaznaczyć należy, że *konsumcja mięsa znacznie spadła, wobec czego rynek tutejszy liczy się z dalszem osłabieniem cen.*

Dnia 25/VI ceny kształtowały się następująco:

Świnie:	*Cena 1 kg. żywca w pengo:*
Ia tłuszczowe z obszarów dworskich o wadze pary pow. 300 kg.	1.12 — 1.15
Takież średnie (260 — 280 kg.)	1.13 — 1.15
Zbierane średnie (220 — 260 kg.)	1.10 — 1.15
Takież lekkie (180 — 210 kg.)	1.04 — 1.08
Takież podrzędne (100 — 160 kg.)	1.02 — 1.06
Ia ang. szynkowe (120 — 150 kg.)	1.30 — 1.50

Spęd dnia 23/VI wynosił 4946 szt., z czego nie sprzedano 868 szt., dnia 26/VI zaś 3773 szt., nie sprzedano 1983 sztuk.

Eksportowano:	*16/VI:*	*24/VI:*
do Wiednia	2620 szt.	1641 szt.
do Pragi	770 „	396 „

Wobec osłabienia tendencji na towar tłuszczowy, Węgry zredukowały swoją podaż w tym tygodniu o blizko 1000 sztuk. Z tego samego powodu zmniejszył się w tym tygodniu eksport węgierski świń tłuszczowych do Pragi, na polepszenie tendencji to jednak nie wywarło wpływu.

Z wielką niecierpliwością oczekują tutejsi eksporterzy trzody chlewnej i produktów mięsnych zakończenia *pertraktacyj handlowych z Czechosłowacją,* do których przywiązują duże nadzieje. Jak oświadczył jednak delegat węg. Min. Rolnictwa, Czechosłowacja *zawzięcie broni swego przemysłu mięsno - przetwórczego,* zwłaszcza zaś wzmocnionej tam w ostatnich czasach *produkcji salami* i otrzymanie jakichkolwiek ustępstw napotyka na wielkie trudności.

Rynek słoniny i tłuszczu był i nadal zaniedbany. Ceny pozostały bez zmiany.

SYNDYKAT KUPCÓW I PRZETWÓRCÓW JELIT

Oprócz istniejącego już a powołanego do życia w kwietniu b. r. **Zrzeszenia Importowo - Eksportowego Kupców i Wytwórców Trzewi,** którego działalność jest już w pełnym biegu, powstało dnia 2 maja b. r. drugie tego rodzaju zrzeszenie w formie spółki z ogr. odpowiedzialnością pod firmą **„Syndykat Kupców i Przetwórców Jelit"** z siedzibą w Warszawie, przy ul. Bagno Nr. 3 m. 51.

Kapitał zakładowy spółki wynosi zł. 47.000 i jest podzielony na 47 równych i niepodzielnych udziałów po zł. 1000. Zadaniem spółki jest zorganizowanie racjonalnego handlu, eksportu i importu jelit zgodnie z polityką eksportową i importową oraz potrzebami gospodarczemi kraju, a więc spółdziałanie przy finansowaniu tranzakcyj handlowych, standaryzacja eksportu, reprezentacja interesów członków wobec władz i zagranicy, badanie nowych rynków zbyt itp. Syndykat wspomniany powstał z inicjatywy Centrali Związku Kupców w Warszawie.

W skład Zarządu weszli pp. Sz. Rabinowicz, G. Karliner, Ch. Rosenblatt, K. Fink, B. Glanzman, A. B. Weschler, S. Schön, A. Goldfinger, L. Bachrach, Sz. Milsztajn i J. Herszkowicz. (P. I. E.).

SYNDYKAT EKSPORTERÓW BYDŁA ROGATEGO W RUMUNJI

Doniesiono swego czasu, że rząd rumuński nosi się z zamiarem powołania do życia syndykatu eksporterów bydła rogatego i że projekt ten spotkał się z protestem sfer kupieckich.

Obecnie Konsulat R. P. w Czerniowcach zawiadamia, że opór producentów i eksporterów rumuńskich zmalał, gdyż rząd tamtejszy przychylił się do ich życzenia, aby w miejsce jednego centralnego syndykatu w Bukareszcie powołać do życia kilka takich instytucyj prowincjonalnych. Syndykaty eksporterów bydła zostaną utworzone w **Timisoara, Cluj, Brasov, Czerniowcach.**

Niedawno odbyła się w Bukareszcie konferencja sfer zainteresowanych, na której przedstawiciel ministerstwa rolnictwa nakreślił w ogólnych zarysach organizację tych syndykatów. Zadaniem ich będzie głównie: **wyszukiwanie nowych rynków zbytu, wydawanie biuletynów informacyjnych, organizowanie instytucyj kredytowych i finansowanie eksportu bydła rogatego. (P. I. E.).**

W SPRAWIE IMPORTU JELIT Z ZAGRANICY

Niemiecki związek handlowy jelit zwrócił się do pruskiego ministerstwa rolnictwa z prośbą o zastosowane **pewnych ulg przy badaniu jelit importowanych z zagranicy.** W załatwieniu tego memorjału wspomniane ministerstwo wydało zarządzenie z dnia 23 maja b. r. — V. 5067, mocą którego zgodziło się na oglądanie towaru przez niemieckich importerów przed urzędowem zbadaniem tegoż przez urzędowe organa weterynaryjne, ale tylko pod warunkiem, że należyte zbadanie przez wspomnianych fachowców będzie zapewnione. Wynika z tego, że każdy transport jelit, nadchodzący do Niemec, **musi być zbadany przez organa państwowego nadzoru weterynaryjnego przed wpuszczeniem go do wolnego obrotu.**

Ponieważ do **Polski** nadchodzą znaczne ilości jelit pochodzących z rozmaitych krajów, często niezbyt wysoko stojących pod względem urządzeń weterynaryjnych, na zasadzie zezwoleń udzielanych od wypadku do wypadku przez nasze Ministerstwo Rolnictwa **bez jakichkolwiek oględzin weterynaryjnych,** a dochodzą wiadomości, że bardzo często towar przychodzi **w stanie zepsutym, a co gorsze ze zmianami chorobowemi,** co naraża **konsumentów** na niebezpieczeństwo, a **uczciwych handlarzy jelitami** na straty, wywołane niskiemi cenami taniego towaru pośledniej jakości, przeto byłoby pożądanem, aby także Rząd Polski wprowadził **obowiązkowe badanie weterynaryjne wszystkich zagranicznych transportów jelit wprowadzanych do Polski pod względem ich stanu świeżości i zdrowotności.**

Leży to w interesie uchronienia handlu jelitami i konsumentów.

PRODUKCJA I EKSPORT BEKONÓW Z ŁOTWY

W latach 1927 i 1928 produkcja i eksport bekonów z Łotwy do Anglji były dość silne.

W r. 1927 wywieziono 3.968 ton, a w r. 1928 — 1.547 ton. Natomiast w roku 1929 eksport spadł do 757 ton, gdyż wobec klęski nieurodzaju w r. 1928 rolnicy byli zmuszeni wybić trzodę na własne potrzeby, a nawet sztuki zarodowe poszły na rzeź.

Wedle informacyj otrzymanych z Konsulatu R. P. w Rydze, ograniczony w ostatnich dwóch latach z powodu skutków elementarnych powodzi, jaka nawiedziła Łotwę w r. 1928, eksport bekonów w roku bieżącym znacznie się podniósł, gdyż stan trzody na Łotwie znowu stale się zwiększa.

W I-szym kwartale r. b. eksport bekonów do Anglji wynosił 280 ton i stale wzrasta.

Celem podniesienia produkcji trzody i dźwignięcia łotewskiego przemysłu bekonowego rząd łotewski zamierza wprowadzić **premje eksportowe.** Projekt odnośnej ustawy przeszedł już przez komisje sejmowe i w najbliższym czasie ma być wniesiony na plenum sejmu. (P. I. E.).

INFORMACJE RYNKOWE

RYNKI KRAJOWE

WARSZAWA OD 29 CZERWCA DO 5 LIPCA

Spęd: bydła rogatego (pozostałość z poprzedniego tygodnia) 4 szt.; cieląt 1374 szt.; baranów 27 szt.; świń 2353 szt.

Mięso przywozowe w ćwiart.: wołowe 1850 kg, cielęce 15214 kg., baraniny 329 kg., wieprzowiny 2.432 kg.

Cena żywca w hurcie: bydło rogate: pełnomięsiste 1.20, wytuczone 1.40, chude 1.00, jałowizna 0.90; cielęta 1.70; baranina 1.20; trzoda chlewna: słoninowa 2.10, mięsna 1.85.

Cena mięsa za 1 kg. Zady z uboju warsz.: bydło rogate I gat. 2.50, II gat. 2.40, cielęta 2.50, barany 2.60; trzoda chlewna: słoninowa 2.85, mięsna 2.70. Zady przywozowe: bydło rogate I gat. 2.30, II gat. 2.10, cielęta 2.10, barany 2.30. Przody z uboju warsz.: bydło rogate I gat. 2.35, II gat. 1.90, cielęta 2.30, barany 2.40. Przody przywozowe: bydło rogate: I gat. 1.90, II gat. 1.50, cielęta 1.95, barany 2.00.

SOSNOWIEC OD 30 CZERWCA DO 5 LIPCA

Spęd trzody chlewnej 1.246 szt., ceny 1.75 — 2.20 za 1 kg. Tendencja słaba.

POZNAŃ, DNIA 1 LIPCA

Spęd: 94 szt. wołów, 332 szt. buhai, 438 szt. krów, 947 szt. cieląt, 70 szt. owiec, 2051 szt. świń.

I. Bydło:

A. Woły:

1) Pełnomięsiste, wytuczone 110 — 118, 2) Mięsiste, tuczone młodsze 100 — 106.

B. Buhaje:

1) Wytuczone, pełnomięsiste 106 — 114, 2) Tuczone, mięsiste 96 — 104.

C. Krowy:

1) Wytuczone, pełnomięsiste 110 — 118, 2) Tuczone, mięsiste 100 — 106, 3) Nietuczone, dobrze odżywione 76 — 84, 4) Miernie odżywione 50 — 60.

D. Jałowice:

1) Wytuczone, pełnomięsiste 110 — 118, 2) Tuczone, mięsiste 100 — 106, 3) Nietuczone 90 — 96, 4) Miernie odżywione 80 — 84.

E. Młodzież:

1) Dobrze odżywione 80 — 84, 2) Miernie odżywione 74 — 78.

F. Cielęta:

1) Najprzedniejsze cielęta wytuczone 120 — 130, 2) Tuczone cielęta 104 — 116, 3) Dobrze odżywione 90 — 100, 4) Miernie odżywione 70 — 80.

II. Owce:

1) Wytuczone, pełnomięsiste jagnięta 130 — 136, 2) Tuczone starsze skopy i maciorki 64 — 94.

III. Świnie (tuczniki):

1) Pełnomięsiste od 120—150 kg. ż. w. 172 — 176, 2) Pełnomięsiste od 100—120 kg. ż. w. 166 — 170, 3) Pełnomięsiste od 80—100 kg. ż. w. 158 — 164, 4) mięsiste ponad 80 kg. ż. w. 150 — 156, 5) maciory i późne kastraty 138 — 148, 6) świnie bekonowe 158 — 164.

KRAKÓW OD 28 CZERWCA DO 4 LIPCA

spęd		Ceny	
	sztuk	od	do
buhaje	111	0.90	1.37
woły	24	0.94	1.40
krowy	90	0.88	1.30
jałówki	85	0.90	1.38
cielęta	802	0.94	2.28
świnie	682	1.82	2.30
świnie bite		2.00	3.35

Przebieg targu: Spęd wszystkich gatunków zwierząt, również popyt słaby a to z powodu zmniejszonej konsumcji wskutek wyjazdu mieszkańców. Ceny utrzymały się na poziomie ubiegłego tygodnia.

LWÓW OD 28 CZERWCA DO 5 LIPCA

Spędzono na targ: 35 buhai, 392 krów, 19 jałówek, 1130 cieląt.

Płacono za kg. żywej wagi: buhaje I jak. 1.10 — 1.20, II jak. 0.95 — 1.05, krowy I jak. 1.15 — 1.25, II jak. 1.05 — 1.10, III jak. 0.80 — 0.95, jałownik 1.20 — 1.30, cielęta 0.70—1.05.

Hurtowa cena mięsa w rzeźni: opasowe: I jak. 2.00 — 2.20, II jak. 1.60 — 1.80, cielęce tylne: zł. 1.70 — 1.95, wieprzowe w całości: zł. 2.05 — 2.30.

Dowiezione z prowincji: mięso bydlęce: zł. 1.70 — 1.95, mięso cielęce: zł. 1.40 — 1.85, mięso wieprzowe w całości: zł. 2.00 — 2.25, mięso koszerne: zł. 2.00 — 2.45, łój świeży jadalny: zł. 1.30, łój przemysłowy: zł. 0.60 — 0.90.

MYSŁOWICE OD 28 CZERWCA DO 4 LIPCA

spęd		Ceny	
	sztuk	od	do
buhaje	111	0.90	1.05
woły	62	0.90	1.05
krowy	778	0.90	1.20
jałówki	85	0.98	1.23
cielęta	330		
owce			
barany			
świnie	1225	a. 2.00	2.15
		b. 1.90	2.00
		c. 1.80	1.90
		d. 1.70	1.80

RYNKI ZAGRANICZNE

AUSTRJA

WIEDEŃ, DNIA 4 LIPCA

Sprawozdanie z Centralnych Hal Targowych.

W ciągu tygodnia dowieziono 17 wagonów świń bitych, 5 wagonów wieprzowiny, 42 wagony cieląt, 10 wagonów wołowiny. Płacono za świnie mięsne, polskie (bite) szyl. 2.10 — 2.90, za cielęta szyl. 1.50 — 2.30, za wołowinę I-a szyl. 1.90—2.10, za wołowinę średniej jakości szyl. 1.60 — 1.80. Tendencja naogół bardzo spokojna.

WIEDEŃ, DNIA 7 LIPCA

Sprawozdanie z Targu bydła rogatego.

Dowóz dzisiejszy wynosił 2.248 sztuk, z tego 30 szt. na targ kontumacyjny. Poszczególne kraje dostarczyły:

Austrja	620
Węgry	544
Czechosłowacja	98
Jugosławja	197
Rumunja	753
Polska	30
Niemcy	13

Spęd obejmował 1224 wołów, 686 buhajów, 337 krów, 2 bawoły. Płacono za woły S. 1.15 — 1.85, buhaje 1.20 — 1.50, krowy 1.05 — 1.45, chudźce 0.70 — 1.00.

Towar pierwszorzędny był o 5 gr., inne gatunki o 5—10 gr. droższe. Natomiast buhaje spadły w cenie o 5 gr., w poszczególnych wypadkach nawet więcej. Chudźce o 5 gr. tańsze.

WIEDEŃ, DNIA 8 LIPCA

Sprawozdanie z Targowicy Trzody Chlewnej.

Spęd na targ dzisiejszy był w porównaniu z tygodniem ubiegłym o 1.000 szt. większy, lecz podwyżka ta dotyczy jedynie towaru tłuszczowego, gdyż dowóz świń mięsnych pozostał na poziomie poprzedniego tygodnia. Ogólny spęd wynosił 10.335 szt. świń mięsnych i 3.753 szt. świń tłuszczowych, razem 14.088 szt. Poszczególne kraje dostawiły:

	mięsne	tłuszczowe
Austrja	363	4
Węgry	439	1421
Jugosławja	888	2022
Rumunja	916	55
Rumunja (targ kontumac.)	198	231
Polska	5.870	—
Niemcy	1.244	—
Litwa	84	—
Danja	111	20

Dowóz z Polski powiększył się o 230 szt., w silniejszym stopniu zwiększył się dowóz świń tłuszczowych z Rumunji, Jugosławji i Węgier. Również Niemcy dostarczyły o 140 szt. więcej niż w zeszłym tygodniu. Rumunja w bieżącym tygodniu poraz pierwszy dostawiła towar na rynek wolny, a tylko część na targ kontumacyjny.

Tendencja targu słaba, wszystkie gatunki wykazały zniżkę cen o 5 gr. Płacono za świnie polskie mięsne szyl. 1.55 — 2.30, za świnie północno-niemieckie 1.70 — 2.00, za południowo-niemieckie 1.60 — 1.75. Za towar tłuszczowy notowano szyl. 1.60 — 1.75.

CZECHOSŁOWACJA

PRAGA, DNIA 7 LIPCA

W stosunku do poprzedniego tygodnia eksport polski do Czechosłowacji zwiększył się o 1.500 szt. świń, gdyż dostawiono do Pragi w tygodniu sprawozdawczym 6.142 szt., na prowincję 517 szt., czyli razem 6.659 szt. W związku z tem ceny wykazują zniżkę o blisko 50 halerzy na 1 kg.

Za towar lekki, polski płacono Kc. 9.20 — 9.60, za towar ciężki Kc. 8.45 — 9.20.

Zwiększył się również znacznie w stosunku do poprzedniego tygodnia dowóz bydła rogatego z Polski. Dowieziono do Pragi 390 szt., na prowincję 119 szt., razem 509 szt.

NIEMCY

BERLIN, DNIA 3 LIPCA

Sprawozdanie z Centralnej Targowicy Mięsnej.

Dowozy wieprzowiny zwiększyły się i mimo zniżkujących cen tendencja była niejednolita. Fabryki bekonów zakupiły większe ilości małych szynek z targu. Obrót towarem zagranicznym był naogół spokojny. Płacono:

a) za świnie uboju miejscowego	Mk. 78—86
b) za świnie uboju prowincjonalnego	70—75
c) za świnie zagraniczne (lochy z Danji)	62—65

Ceny rozumieją się za 50 kg. bitej wagi.

BERLIN, DNIA 4 LIPCA

Sprawozdanie z Targowicy Żywca.

Dowóz świń na dzisiejszy targ był stosunkowo zamały, skutkiem czego panował ożywiony popyt ze zwyżkującemi cenami na wszystkie gatunki. Na zapotrzebowanie bekonów i do eksportu zakupiono około 300 szt. Naogół dowieziono 7.633 szt. świń na targowicę, a oprócz tego 1.348 szt. wprost do rzeźni.

Notowania:

świnie ponad	150 kg.	a)	Mk. 60—62
„ od	120—150 kg.	b)	62—63
„ od	100—120 kg.	c)	62—64
„ od	80—100 kg.	d)	62—64
„ od	60— 80 kg.	e)	60—62
lochy		g)	55

CENY ŻYWCA NA 12 NAJWIĘKSZYCH TARGACH TRZODY

Od 30 czerwca do 4 lipca

Berlin — 60—63, Hamburg — 59—60, Kolonja 57—64, Dortmund 60—63, Frankfurt n/M. 61—63, Manheim 64—65, Stuttgart 63, Monachjum 63—69, Lipsk 61, Drezno 61—62, Wrocław 55, Magdeburg 63—65.

Cena przeciętna 61—63 w stosunku do poprzedniego tygodnia niezmieniona.

FRANCJA

PARYŻ, DNIA 5 LIPCA

Sprawozdanie z Centralnych Hal Targowych.

Dowozy: wołowiny 104.692 kg., cielęciny 140.183 kg., baraniny 41.827 kg., wieprzowiny 23.241 kg.

WOŁOWINA. Dowozy dość znaczne, sprzedaż łatwa, ceny wczorajsze utrzymane.

CIELĘCINA. Sprzedaż ożywiona. Ceny niezmienione, lecz silnie utrzymane.

BARANINA. Popyt dość znaczny, lecz wielkie dowozy spowodowały ogólną zniżkę od 0.20 — 0.50 fr. na kg.

WIEPRZOWINA. Sprzedaż ożywiona. Ceny bez zmian.

Notowano:

wołowina w ćwiartkach	I-a	fr. 15.50—16.50
	II-a	13.50—14.90
	III-a	10.00—15.40
cielęcina	I-a	14.30—16.50
	II-a	12.00—14.30
	III-a	10.00—11.90
baranina	I-a	15.80—17.50
	II-a	13.50—15.70
	III-a	9.00—13.40
świnie bite		8.00—13.00

WŁOCHY

MEDJOLAN, DNIA 30 CZERWCA

Na targ dzisiejszy dowieziono 264 szt. bydła rogatego włoskiego, 420 szt. bydła rogatego węgierskiego, 211 szt. słowiańskiego i 50 szt. rumuńskiego.

Tendencja targu ożywiona na wszystkie gatunki towaru. Płacono:

woły	I-a	L. 420—450
	II-a	360—390
krowy	I-a	380—420
	II-a	300—350
buhaje	I-a	400—420
	II-a	350—370
woły młode	I-a	460—480
bydło rumuńskie		370—430
cielęta bite		700—720

RZYM, DNIA 4 LIPCA

Na targ dzisiejszy dowieziono 868 szt. bydła i 629 szt. cieląt. Przy tendéncji spokojnej płacono za bydło włoskie:

woły I-a L. 440—480, II-a 400—430, krowy I-a 370—420, II-a 310—350, buhaje I-a 360—430, cielęta 500—615.

Za bydło zagraniczne (węgierskie i jugosłowiańskie):

woły I-a L. 400—450, II-a 370—390, krowy I-a 350—380, II-a 320—340.

DANJA

KOPENHAGA, DNIA 4 LIPCA

Oficjalne notowania targu mięsnego za towar pierwszorzędny (za 1 kg.):

woły: I-a Kr. 1.10—1.20, II-a 1.00—1.05, III-a 0.80—0.90.

krowy młode: I-a 0.90—1.00, II-a 0.80—0.85.

krowy starsze: I-a Kr. 0.60—0.65, II-a 0.45—0.55, III-a 0.35—0.40.

cielęta: I-a 1.05—1.15, II-a 0.90—1.00, III-a 0.70—0.80.

Świnie: Dowóz 2.264 szt. Płacono za pierwszorzędny towar (ważony z głową i nogami): za świnie młode I-a Kr. 1.30—1.40, II-a 1.10—1.25, lochy I-a Kr. 0.50—0.55, II-a 0.40—0.45.

WĘDLINY

CENY WĘDLIN W BUDAPESZCIE OD 25—31 CZERWCA R. B.

(wg. danych konsulatu)

Ceny w pengö i fillerach. 1 pengö 1.56 zł.

1. Kiełbasa wędzona Ia	1 kg.	3.00—4.00 pengö
2. Kiełbasa wędzona 2a		1.50—2.80 „
3. Kiełbasa szynkowa		3.60—4.00 „
4. Szynka wędzona surowa tylna miejscowa		3.60—5.00 „
5. Szynka wędzona surowa przednia miejscowa		3.20—3.60 „
6. Szynka wędzona surowa tylna z prowincji		3.20—4.00 „
7. Szynka wędzona surowa przednia z prowincji		2.80—3.40 „
8. Słonina wędzona		2.00—2.60 „
9. Kiszki surowe		0.80—1.60 „
10. Kiszki pieczone		1.00—2.00 „

Inne wędliny, jak poprzednio.

CENY WĘDLIN W MEDJOLANIE.

(wg. danych konsulatu gen.)

Ceny w lirach włoskich 1 l (jeden lir) = 46.78 groszy polskich.

1. mortadela	12.50	16.—
2. Salami	17.50	24.—
3. Kiełbasa sucha Cacciatore (myśliwska)	18.—	25.— — 26.
4. Boczek solony	9.—	12,15
5. „ wędzony	10.—	13.15
6. a) Szynka surowa	16.—	28.30
b) „ wędzona gotowana z kością	14.—	24.— — 25.
c) „ prasowana	16.—	24.—
7. a) Słonina	7.50	8.50
b) „ wagonowo	6.50	—

CENY WĘDLIN W WIEDNIU.

(według notowań Marktamt der Stadt Wien).

Ceny w S. austr. 1. S. = zł. 1.25.

Ceny hurtowe:

1. Serwulatki	2.90 — 3.35
2. parówki	4.30 — 5.15
3. mortadela	3.15 — 3.25
4. kiełbasa paryska	3.40 — 3.60
5. kiełbasa krakowska wyrabiana w Wiedniu	4.80 — 5.40
6. kiełbasa polska wyrabiana w Wiedniu	4.40 — 4.60
7. salceson zwykły	2.— — 2.45
8. salceson lepszy	3.60 — 4.20
9. salami węgierskie	9.25 — 10.—
10. szynka gotowana (w detalu)	10.— — 12.—
11. kiełbasy końskie	1.40 — 2.80

RYNEK BEKONOWY

OSTATNIE WIADOMOŚCI Z RYNKU ANGIELSKIEGO

Ceny bekonu na Giełdzie Londyńskiej w dniu 4 lipca 1930 r.

	Za 1 cent. ang. w shl.
Bekon irlandski	94 — 104
„ duński	88 — 98
„ szwedzki	84 — 95
„ holenderski	74 — 90
„ kanadyjski	96
„ estoński	76 — 87
„ łotewski	60 — 76
„ **polski**	**62 — 74**
„ rosyjski	64 — 72

W zeszłym tygodniu nastąpiła dalsza zniżka na bekony na rynku angielskim, a mianowicie: ceny na bekon irlandski spadły od 10 do 12 shl., duński i szwedzki od 6 do 7 shl., holenderski i kanadyjski o 6 shl., polski od 6 do 9 shl. Depresja, która panowała w końcu ostatniego tygodnia nie zmieniła się przez zniżkę cen i w dalszym ciągu wzrasta. Zapotrzebowanie na bekony, szczególnie tłuste i cięższe, jest minimalne. Duże ilości polskiego bekonu pozostały niesprzedane.

Najchudsze bekony znalazły dość dobry popyt.

Ostatnia zniżka cen, a w szczególności na bekon polski — wysoce deficytowa, powstała przedewszystkiem wskutek utrzymującego się ostatnio zwiększonego uboju duńskiego oraz zwiększonego uboju holenderskiego.

Przypuszczać należałoby, że przy tak niskich, jak obecnie, cenach **zapotrzebowanie winno się zwiększyć.**

Ubój duński w zeszłym tygodniu wyniósł 106.000 sztuk, holenderski 19.940, szwedzki 9.800.

Dostawy za zeszły tydzień przedstawiają się następująco:

Z Danji 49.566 bal. z których 26.090 bal. przybyło do Londynu.

Do Londynu przybyło	ze Szwecji	2.672 bal.
„ „ „	z Holandji	4.432 „
„ „ „	z Niemiec	500 „
„ „ „	z Węgier	480 „
„ Anglji z Polski przybyło		5.023 „

BACZNOŚĆ EKSPORTERZY NIEROGACIZNY

Warunki prenumeraty: Miesięcznie — 4 zł.; kwartalnie — 12 zł.; półrocznie — 24 zł.; rocznie — 48

Cena ogłoszeń: $^1/_1$ str. — 350 zł.; $^1/_2$ str. — 175 zł.; $^1/_4$ str.; 90 zł.; $^1/_8$ str.; — 50 zł. Ogłoszenia drobne za wiersz 1 milimetrowy, szerokości 1 łamu 1 złoty. Ogłoszenia na ostatniej stronie o 50% drożej. Przy kilkorazowem ogłoszeniu rabat.

Wydawcy: Syndykat Polskich Eksporterów Trzody i Bydła oraz Polski Związek Bekonowy

Redaktor odpowiedzialny: JAROSŁAW LITWINOWICZ

Drukarnia Artystyczna, Nowy-Świat 47, tel. 35-80 i 35-83.